

Udgiften deles lige mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, bortset fra et Stats-tilskud, der er sat til 40 Mill. Lire for de 3 første Finansaar, og som nærmest anvendes som en Slags Genforsikring. Præmierne er foreløbig ens for alle Fag, men skal senere varieres efter Risiko. Præmien for Arbejdere med Løn over 8 Lire er 1.05 Lire ugentlig. Indbetalingen sker ved Hjælp af Mærker, som Arbejdsgiveren skal sørge for klæbes paa den forsikredes Kort.

Understøttelsen, der ydes fra den 8. Dag, er for de højst lønnede 3.75 Lire; for de lavest lønnede 1.25 Lire, dog aldrig over den halve Løn. Er der i de to sidste Aar ydet Præmie for 48 Uger, kan Understøttelse gives i 90 Dage i et Aar; ved 72 Ugers Bidrag kan understøttes i 120 Dage.

I April 1920 er stillet Forslag om, at Staten skal bidrage lige saa meget som hver af de andre Parter, samt at der skal dannes et Reassurancefond, hvortil der foreløbig fra hvert Fond henlægges 10 pCt. af den samlede Indtægt.

Igangsættelse af Arbejder.

Udvalgene for Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring skal stille Forslag om Arbejder til Formindskelse af Arbejdsløsheden.

I November 1918 blev bevilget 3,300 Mill. Lire til offentlige Arbejder, heraf 1.000 Mill. til Veje, Kanaler, Diger m. m. og 1,800 Mill. til Jernbaner. I Juli d. A. havde Regeringen Planer om Bevillinger paa 400 Mill. Lire, navnlig til Vejanlæg i Syditalien og Elektrificering af Statsbanerne i Norditalien.

XI. Østrig.

Arbejdsløsheden.

Efter Afslutningen af Vaabenstilstanden opstod en stor Arbejdsløshed. Det højeste Punkt naaedes den 1. Maj 1919 med 186,000 arbejdsløse. For Tiden er der kun ringe Arbejdsløshed. Den 1. Maj 1921 var der 11,000 understøttede, hvad der menes at svare til omkring 30,000 ledige.

Forsikring.

I Østrig saavel som i de andre fra det gamle Østrig-Ungarn udgaaede Stater blev der straks efter Vaabenstilstanden givet Love om Forsørgelse af Arbejdsløse.

Ved en Lov af 24. Marts 1920 omdannedes Statsforsørgelsen til en almindelig Forsikring, idet det bestemtes, at $\frac{1}{3}$ af Aarets Udgifter skal *lignes* paa Arbejdsgiverne og $\frac{1}{3}$ paa Arbejderne. Foreløbig sker Ligningen i Forhold til udbetalt Løn, men senere vil man ogsaa tage Hensyn til Fagenes Risiko, og eventuelt vil man, naar der er vundet tilstrækkelig Erfaring, sætte faste Præmier for en Række af Aar.

Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring staar under Tilsyn af paritetiske Distriktskommissioner. Der er opnaaet Besparelser ved lokalt Samarbejde med Fagforeningerne.

Forsikringen omfatter de samme som den tvungne Sygeforsikring, og Præmierne opkræves sammen.

Understøttelse gives kun til Personer der i de sidste 12 Maaneder har haft Arbejde i mindst 20 Uger. Ventetiden er 1 Uge, og den længste Understøttelsestid er 30 Uger. Har en Person faaet Understøttelse i 8 Uger, og der ikke er Udsigt til at faa Arbejde i eget Fag, maa han modtage anvist Arbejde ogsaa i andre Fag.

Forsikringens Midler skal ogsaa anvendes til Forebyggelse af Arbejdsløshed, og i Form af Understøttelse i indtil 12 Uger til „forsat Undervisning“ i Fagskoler eller dertil egnede Bedrifter for Arbejdere, der paa Grund af manglende faglig Dygtighed har svært ved at faa Arbejde. De understøttede har Pligt til at deltage i saadan Undervisning.

Understøttelsen kan i visse Tilfælde udbetales til Arbejdsgivere, der trods hel eller delvis Standsning paa Grund af Mangel paa Raastoffer m. m. ikke foretager Afskedigelse, som de er berettigede til at foretage.